

heden paa, at det først var i den sidste Tid af Finantsloobehandlingen, navnlig først ved 3die Behandling, at der fremkom Forslag om en Bevilling af 150,000 Kr. til Arbejder ved Helsingørs Havn. Det var den Gang, da alle Muligheder vare tilveiebragte for, at den nye Plan, som man havde lagt, kunde komme til Udførelse. Man havde nemlig fraveget de ældre Planer, væsentlig fordi usforudseelige Naturbegivenheder vare indtrufne siden den Tid, de vare affattede. Men til den Bevilling, som blev given, havde man ikke de fornødne Forarbejder udførte, for at den nye Plan strax kunde sættes i Værk, og da man lagde Haanden paa Værket, viste det sig, at de tidligere Opmaalinger og Terrænet, hvortil man skulde støtte sig ved de detaillerede Planers Udførelse, ikke vare saa paalidelige, at man ret turde stole paa dem; man maatte altsaa begynde med at optage det tidligere Arbejde og foretage nye, vidtløftige Opmaalinger, og naar man nu veed, at detaillerede Arbejdsplaner til et saabant Arbejdes Udførelse ere af den Bestaafenhed, at de kræve særdeles megen Omhu, og at den paagjældende Embedsmand ikke er rigelig udstyret med hjælpende Kræfter i denne Retning, kan man forestille sig, at det maa tage Tid. Nu er imidlertid disse Forarbejder saaledes fremskredne, at der ikke er Noget til Hinder for at tage fat paa Arbejdet „i fri Luft“, tror jeg, det var det ærede Medlem sagde. Det vil kunne ske nu i Efteraaret, og dersom Veirforholdene nogenlunde ville begunstige yderligere Arbejder i Vinterens Løb, er der Udset til, at den Sum, som er opført paa den forrige Finantsloov, vil blive benyttet allerede i indeværende Aar. — Det ærede Medlem fra Ringkjøbing Amts 2den Valgtreds (Naberg) udtalte sin Vælgelse over, at der ikke paa Finantsloovforslaget var opført noget Beløb til Sikkringsarbejder paa Jyllands Bestkyst. Det maa jo være ærede Medlemmer bekendt, hvad der hidtil er sket til Sikkring af Bestkysten — det vil sige, til Forhindring af Formindskelse af Arealet ved Bestkysten, en anden Ting er, hvad der sker til Sikkring mod Oversvømmelse, uanfægtet af Havets Angreb. De Foranstaltninger, der hidtil ere trufne dertil, have været Forsøg, som ere skete i den Hensigt at faae Vished for, saavidt muligt, om man med de Foranstaltninger, man har truffet, var i Stand til at tilveiebringe en virkelig og varig Sikkring af Kysten, og de Beføstninger, der vilde være forbundne med Anbringelsen af saadanne Høfder. Det Udbytte, man har haft af disse Erfaringer, er det, at, medens det synes at være sikkert, at Høfderne kunne forsvare Kysten, er det paa den anden Side lige saa sikkert, at denne Sikkring er forbunden med ganske overordentlige Beføstninger, baade ved Anlægget og den fremtidige Vedligeholdelse. For at faae en Forestilling om, hvilke Beføstninger der vilde være forbundne med at sikre hele den Del af den

jydske Kyst, som er udfat for Formindskelse ved Havets Angreb, maa jeg gjøre opmærksom paa, at efter de nu lagte Planer for Høfdebygningen er Afstanden mellem dem beregnet til, at der skal være 1 paa 1200 Fod, det betyder 20 pr. Mil. Beføstningen ved saadan en enkelt Høfde er, naar dertil lægges Beføstningen til det Fornødne for at give en Støtte, saa at Bandet ikke bagfra skal angribe Høfderne, c. 50,000 Kr., det betyder en Beføstning af 1 Mil. Kr. for hver Mil, hvor der skal anlægges Høfder, og da Udstrækningen af de Mil, som skulle beskyttes af Høfder, naar man skal sikre dem mod Formindskelse, er meget betydelig — det strækker sig i en Afstand fra Klitterne ved Limfjorden og nær paa den anden Side Ringkjøbing Fjord —, vil det ses, at det er en Beføstning, som det vil være værd at se paa, inden man indlader sig derpaa med nogen samlet Plan. Regjeringen, som har vidst, at Omfostningerne vilde være overordentlig betydelige, har derfor som Betingelse for at fremkomme for Rigsdagen med Forslag i den Anledning forlangt en samlet Plan for, hvad der maatte gøres, og hvilke Beføstninger der dermed vilde være forbundne. Denne Plan have vi hidtil ikke faaet, men jeg har Haab om, at den ikke vil lade længe vente paa sig, og saa snart den kommer, vil jeg tillade mig at forelægge Forslag for det ærede Thing, der saa vil have at overveie Forholdene overfor hverandre. Jeg skal til yderligere Dplysning sige, at det, som gjennemsnitsvis tages bort ved Kysten af Havet ved de Strækninger, jeg har nævnt — noget mere paa et Sted og noget mindre paa et andet, men væsentlig aftagende mod Syd —, er mellem 3 og 4 Allen om Aaret, det betyder altsaa paa en Mil $3\frac{1}{2}$ Tønde Land. — Dette til Dplysning om Grunden til, at jeg for Dieblirket ikke staa overfor Thinget med et Forslag paa Finantsloven med Hensyn til de nye Sikkerhedsforanstaltninger. — Naar det ærede Medlem beklagede, at der ikke var gjort Brug af eller Udset til, at der vilde blive gjort Brug af de paa Finantsloven opførte 200,000 Kr. til Høfdebygningen til Fortsættelse af de 6, der allerede ere, maa jeg tilbagekalde i hans Erindring, at Finantslovens Betingelse for, at der kunde gøres Brug af denne Bevilling, var den, at Beføstningen paa Hærbørg, til hvis Sikkring mod Oversvømmelser mod Bestaadanne Høfder skulde anlægges, ved privat Foranstaltning tilveiebragte Anlæg mod Limfjorden mod Nord og Ost, der sikrede for, at Oversvømmelser ikke kunne indtræde fra denne Side. Det forekom mig nemlig ikke at være tilstrækkelig begrundet at anvende betydelige Beføstninger for at sikre Landet mod Oversvømmelse fra Vest, naar der ikke gjordes Noget for at sikre mod Oversvømmelse fra Ost, som lige saa godt kan ske som Oversvømmelser fra Vest. De Udtryk, som det ærede Medlem talte i, synes at tyde paa, at han ikke fuldt har forstaaet Sammenhængen paa